

KS KALNA SVĒTRUNA

#14 SLEPKAVĪBA UN DUSMAS

Mateja ev. 5:21-26

Ievads

Kalna svētrunas ievads ir aizvadīts, Jēzus tajā ir skaidri parādījis kontrastu starp Dieva taisnību un rakstu mācītāju un farizeju paštaisnību – pirmā ir iekšēja sirds attieksme, otra ir ārēja, darbos nopelnīta. Ar to Jēzus vēsts bija gandrīz vai revolucionāra, apgāžot visu tā laika reliģiskās elites mācību kājām gaisā. Klausītājiem šī vēsts bija kas pilnīgi jauns. Tādēļ, otrajā Kalna svētrunas daļā Jēzus parāda, ka Viņa mācība nav nekas jauns, bet gan balstīta tajos pašos Dieva likumos. Viņš saka, ka nav atnācis atmest pat mazāko no tiem, bet gan katru piepildīt.

Un tad Jēzus sniedz sešus praktiskus piemērus no ikdienas kā pildāmi šie Dieva likumi. Katru no tiem Viņš iesāk ar vārdiem “jūs esat dzirdējuši” un turpina ar “bet Es jums saku.” Šodien apskatīsim pirmo piemēru – par slepkavību un dusmām.

Šodienas lasījums

Izlasiet Mateja ev. 5:21-26.

Diskusijas pirmā daļa

1. Kādēļ, Tavuprāt, Jēzus sāk ar salīdzinājumu par to, ko teikuši vecajie jeb tēvutēvi, un ko Viņš Pats saka? Vai ar to Viņš maina Dieva likumus?

Nē, Jēzus nemaina Dieva likumus, bet rakstu mācītāju un farizeju ieviestos likumus. Viņi Dieva likumu latīņu bija pazeminājuši, lai spētu tai pārkāpt, bet Jēzus to atkal paceļ tai paredzētajā vietā.

(Piezīme: Vecā Derība ir sarakstīta ebreju valodā, bet Babilonijas trimdā Izraēls pārgāja uz aramiešu valodu. Atgriežoties no trimdas, tauta vairs nespēja lasīt Dieva Vārdu, tādēļ bija pilnībā atkarīgi no jūdu rabīniem, kuri

tai skaidroja Dieva likumus. Tādēļ Jēzus saka “jūs esat dzirdējuši”. Tautai nebija iespējas pašiem lasīt, viņiem bija jāuzticas rakstu mācītājiem, bet viņi to izmantoja ļaunprātīgi. Tādēļ Jēzus saka viņiem “Jūs aizslēdzat Debesu valstību cilvēkiem; paši jūs neejat iekšā un neļaujat ieiet tiem, kas nāk.” Līdzīgi bija reformācijas laikos, kad Dieva Vārds bija pieejams tikai latīņu valodā, kuru saprata tikai katoļu garīdznieki, kuri to sagrozīja sev par labu. Bija aizliegts tulkot Bībeli, bet reformāti to darīja, atdodot savas dzīvības, lai tautai būtu pieejams Dieva Vārds. Tā mums ir privilēģija šodien.)

2. Jēzus šodienas Rakstvietā salīdzina slepkavību ar dusmām. Kas, Tavuprāt, ir lielāks grēks – dusmoties uz kādu vai nogalināt viņu? Pamato savu nostāju. Kāda nostāja ir Jēzum šajā jautājumā, lasot šodienas Rakstvietu?

Parastā nostāja ir, ka noslepkavot ir lielāks grēks kā dusmot, jo sekas abiem grēkiem ir dažādas. Tomēr Jēzus liek nojaust, ka Dieva acīs dusmas neatpaliek no slepkavības. Cilvēks redz ārēji, bet Dievs redz iekšējo sirdi.

3. Vai Tu sevi sauktu par slepkavu? Vai Tu jūties pārkāpis bausli “tev nebūs nokaut”? Pēc tam izlasiet 1 Jņ 3:15 – vai šis pants maina Tavas domas par sevi? Kā saprast Jāņa vārdus?

“Tev nebūs nokaut” ir Bauslis, par kuru cilvēki visdrīzāk gatavi teikt, ka nav nekad pārkāpuši. Tomēr Jānis saka, ka tas, kurš ienīst jeb dusmojas uz savu brāli, ir tas pats slepkava. Jo dusmas ir katras slepkavības sakne. Abi divi – gan dusmotājs, gan slepkava – uzsāk savu ceļu ar pirmo grēku, dusmām! Viens šo ceļu noiet līdz galam, pabeidzot ar slepkavību. Otrs to neizdara dažādu iemeslu dēļ, piem., bailēs no sekām.

4. Desmit Baušļos Dievs iekļāva aizliegumu slepkavot, un pēc tam noteica, kādas būs sekas, ja to pārkāpj – izlasiet 4 Moz 35:30. Kādas tās ir? Ja slepkavībai sakne ir dusmas, vai šis sods attiecas arī uz mani? Un kā tas ir uztverams – garīgi vai fiziski?

Slepkavības sekas ir nāve. To ir pelnījis katrs, kurš ietilpst kategorijā “slepkava”, tātad arī katrs, kurš dusmojies. Grēka alga ir nāve. Un tas attiecas ne tikai uz garīgo nāvi – mūžīgu nošķirtību no svētā Dieva, bet arī uz fizisko nāvi – ar šo likumu tika iestādīts nāvessods, kuru Jēzus Mat 26:52 vēlreiz apstiprina. Tātad, ja esi dusmojies, esi pelnījis garīgu un fizisku nāvi, jo grēka alga ir nāve (Rom 6:23).

5. Izlasiet šodienas Rakstvietas 21. un 22.pantu – abos atkārtojas viens identisks teikums. Kāds tas ir? Ko tas parāda par slepkavības un dusmas attiecībām?

Abos ir teikts “tas nododams tiesai” (vec. tulk. “tas sodāms tiesā”). Tā kā abos gadījumos soda mērs ir identisks, tātad arī abi pārkāpumi ir identiska smaguma. Dieva acīs ārējais darbs nav smagāks par iekšējo attieksmi.

6. Ja mēs visi pēc Dieva likuma esam pelnījuši ne tikai garīgu, bet arī fizisku nāvi, bet šodien vēl esam dzīvi, ko tas liecina par Dievu? Vai mēs varam vainot Dievu, ja kāds aiziet “pāragrā nāvē”?

Dievs ir žēlsirdīgs Dievs, jo nerīkojas uzreiz atbilstoši likumam - izlasiet

Raudu 3:22. Tādēļ mēs katru dienu dzīvojam tikai un vienīgi no Viņa

žēlastības! Un pieauguša cilvēka gadījumā “pāragras nāves” neeksistē, jo

visi dzīvo ilgāk nekā ir pelnījuši. Laiks ir Dieva dāvana.

Paralēlā Rakstvieta

Izlasām Jņ 2:13-17.

Diskusijas otrā daļa

7. Redzot, ka arī Jēzus ir dusmojies, un tomēr Viņš nodzīvojis bez grēka, mums jāsecina, ka bez ļaunām, grēcīgām dusmām, pastāv arī labas, attaisnojamas, svētas dusmas. Kur ir tā robeža?

Abus dusmu veidus šķir tas, vai dusmojies par pāridarījumu sev vai kādam

citam – cilvēkam vai Dievam. Ja Tavas dusmas radušās no pārkāpuma pret

Tevi, tas ir grēks, jo ar to Tu pasaki, ka Tu biji pelnījis citu attieksmi. Bet

garā nabags saprot, ka neko nav pelnījis, jo visu saņem no žēlastības, pat

katru dzīves dienu. Savukārt, ja Tavas dusmas radušās no pārkāpuma pret

kādu līdzcilvēku, par kuru Tu iestāties, vai pat pret Dievu un Viņa likumiem –

tas nav grēks. Jēzus dusmojās, jo Viņa Tēva likumi tika brādāti kājām. Šāda

veida dusmas tiek arī prasītas no kristiešiem.

8. Izlasiet Ef 4:26. Pāvils aicina, dusmotojoties neapgrēkoties, tātad ir iespējams arī dusmoties neapgrēkojoties. Kā šādas dusmas izskatās praktiski mūsu ikdienā?

Dusmojoties par pāridarījumiem pret līdzcilvēkiem – aizstāvēt nespēcīgos,

no netaisnības cietušos, bērnus u.c. Un dusmojoties par Dieva likumu

nicināšanu – gan pasaules priekšā pret masveida slepkavībām (abortiem),

Dieva radītā ģimenes modeļa noliegšanu (attaisnojot homoseksualitāti) u.c.;

gan arī kristiešu priekšā, kuri māca neturēt Dieva likumus.

Tomēr dusmas nekad nedrīkst būt ar mērķi pazemot otru, bet vienmēr ar

nolūku celt otru. Mīlošs tēvs pārmāca bērnu, lai viņu celtu.

9. Atgriezoties pie šodienas Rakstvietas, Jēzus min trīs piemērus – izlasiet 22.pantu. Ar ko tie atšķiras viens no otra?

1) Dusmošanās. 2) Nosaukšana par nejēgu. 3) Nosaukšana par stulbu

bezdievi. Pirmo jau izrunājām. Nejēga – attiecināms uz cilvēka ārējām

pazīmēm – izskatu, garīgās attīstības līmeni u.c. Bezdievis – attiecināms uz

stāvokli Dieva priekšā. Šī ir dusmošanās, kas pazemo, nevis ceļ.

10. Izlasiet 23 un 24.pantu. Šie panti sākas ar vārdu “tādēļ” – tādēļ, ka Dievs redz iekšējo cilvēku, nevis tikai uzlūko viņa ārējos darbus, tādēļ mums ir jādara kas? Ko tas nozīmē Tavai dzīvei?

Dievs redz mūsu sirdis, un tikai tad, kad tās ir skaidras, Viņš ir gatavs pieņemt mūsu upurus – desmito tiesu, pateicības, slavu, arī lūgšanas.

Dievam svarīgāka ir iekšējā sirds paklausība nekā ārēji upuri – izlasiet

1 Sam 15:22. Tādēļ Jēzus saka – vispirms parūpējies par attiecības ar savu brāli, un tikai tad nāc rūpēties par attiecībām ar Mani.

Šodienas dzīvē tas attiecas uz Svētā Vakarēdiena apmeklēšanu, uz kristībām, kur vispirms jānotiek kaut kam iekšēji, un tikai tad ārēji. Bet tas attiecas arī uz dievkalpojuma apmeklēšanu, uz lūgšanām u.c. Vispirms sakārto savas attiecības ar līdzcilvēkiem, un tikai tad Dievs Tevi uzklausīs (Ps 66:18).

11. Ievērojiet, ka 23.pantā ir teikts – kad “atceries, ka tavam brālim ir kaut kas pret tevi”, nevis tev pret brāli. Kā es varu zināt, ka nevienam nav nekas “pret mani”?

Jēzus šeit runā par lietām, kuras Tu zini, nevis nezini (kad “atceries”), ka kādam ir pret Tevi. Tavs pienākums ir būt proaktīvam un spert soli pretī šim cilvēkam un darīt visu, kas ir Tavā spēkā, lai jūsu starpā būtu miers. Ja esi to izdarījis, tad Dieva priekšā Tu būsi ar skaidru sirdi.

12. Izlasiet 25. un 26.pantu – kāda ir šī Jēzus ilustrācijas morāle?

Dari to Tu, pirms to darīs tiesa. Dari to Tu, pirms Tev vairs nebūs iespējas to izdarīt. Jo sēžot cietumā, Tu vairs to nespēsi izdarīt. Tas neizšķirs Tavu glābšanu, bet tie paliks kā nenokārtots parādus uz mūžīgiem laikiem.

Šodien Tu ar šiem cilvēkiem vēl esi ceļā, šodien vēl ir iespēja izlīgt.

Noslēgums

Jēzus šajā pirmajā no sešiem piemēriem skaidri pasaka – visi ir grēkojuši, neviens ar savu paša taisnību netiks cauri. Tie, kuri domā, ka nav vainīgi slepkavībās, Dieva priekšā ir vainīgi. Tādēļ visiem ir vajadzīgs Kristus, Kurš vienīgais nav vainīgs.